

Domov pro seniory v Lázních Kynžvart



Časopis

„Na slovíčko.....“

Prosinec 2023

Milé čtenářky, milí čtenáři,

příroda se uložila k zimnímu spánku, je ukrytá pod nadýchanou běloskvoucí peřinou sněhu. Zima je tu! Začal padat sníh. Snáší se lehounce jako peříčko. Nebe je jako velká peřina plná vloček. Děti sáňkují, stavějí sněhuláky nebo se koulují. Opět nastal vánoční čas, který je obdobím plným magie, tradic a radosti z rodinných setkání a vzájemného obdarování. Je to doba, kdy se těšíme na chvíle strávené s blízkými, na vonící vánoční stromeček, světla za oknem.

Během tohoto období se v našem Domově konaly krásné události. Všechny tyto události jsme zvětčili na fotografiích, které naleznete na nadcházejících stránkách.

Přeji všem veselé Vánoce a příjemné čtení.

Veselé Vánoce



STRÁNKY POHODÁŘEK

Vážené čtenářky a čtenáři,

Právě si prohlížíte poslední vydání našeho časopisu v roce 2023.

Pravidelně pro vás připravujeme přehled událostí, které jsme společně zažili. Než se ale poohlédneme za posledními třemi měsíci, ráda bych se zastavila v současnosti. Právě prožíváme, pro většinu z nás, nejkrásnější období v roce. Napadl sníh, který potrhł tu správnou vánoční atmosféru. Okna a všechna obydlí jsou krásně vyzdobená, všechny hospodyňky pilně gruntují a pečou perníčky a vánoční cukroví, všude na nás dýchá vánoční atmosféra. Ne jinak tomu je i v našem Domově. Vy jste tady doma a my si přejeme, abyste se tak tady i cítili. Konečně se dostávám ke krásné povinnosti, a to je popřát vám ty nejkrásnější Vánoce, plné pohody, rodinných a přátelských setkání, protože Vánoce už dávno nejsou pouze o dárcích, ale o tom, aby nikdo u stolu nebo u stromečku nesešel sám, ale byl obklopený lidmi, na kterých mu záleží a kterým záleží na nás. Užijte si tu sváteční pohodu, jak jen dokážete. Třeba i u krásné pohádky. Dále bych vám chtěla popřát spoustu zdraví, štěstí a lásky do nového roku **2024**.....ať je zase o kousek lepší, než rok, který bude brzy minulostí. Opatrujte se.... buďte na sebe milí a hodní a mějme se rádi!



Veselé Vánoce!

Tak už konečně přistoupíme ke krátké rekapitulaci podzimních měsíců, které byly na akce velmi bohaté. Pojdme si některé z nich společně připomenout

LeLeBand

Dne 5. 11. 2023 nás navštívil, pro nás neznámý, LeLeBand. Věděli jsme, že toto seskupení tvoří amatéři a milovníci malého hudebního nástroje, který se jmenuje ukulele. Ale netušili jsme, že jsou takhle dobří...co dobří, ale naprosto bezkonkurenční a úžasní. Pro velký úspěch můžeme očekávat další návštěvu těchto nadaných hudebníků a doufáme, že v následujícím roce se budeme vídat pravidelně.



Mikulášská nadílka



Jako každý rok náš Domov navštívila pekelná banda čertů, anděl a Mikuláš. Ti, kteří byli stateční a zazpívali písničku nebo řekli básničku, tak dostali malý dárek za odvahu. Čerti hlásili Mikulášovi všechny hříchy, které měli zapsané v pekle v knize hříchů. Hříšníci slíbili, že se polepší. Tak budeme doufat, protože čert nikdy nespí a o všem ví. Našli se také tací, kteří neměli žádné hříchy. Mikuláš s andělem našim klientům popřál krásné nadcházející vánoční svátky. Akce to byla velmi povedená.



Hipoterapie

Do našeho Domova pravidelně dochází na hipoterapii poník Ferda. Už jste si na něj za celý rok určitě zvykli. Jsou tací, kteří se na jeho návštěvu nesmírně těší. Ferda je pěkný neposeda, ale zároveň se dokáže také krásně pomazlit. Podívejte se na fotografie, které mluví samy za sebe. Děkujeme děvčatům z Léčebných Lázní Lázně Kynžvart za zprostředkování tak krásné a neobvyklé zvířecí návštěvy.



Hudební vystoupení

V září nás čekalo milé hudební překvapení, o které se postaral pan údržbář Pepa Janošec. Pozval do našeho Domova legendu folkové a trampské hudby pana Vojtu Tomáško....Trošku vám ho přiblížím...

Vojta „Kidák“ Tomáško, vlastním jménem Vojtěch Tomáško (* [16. dubna 1947](#) v [Teplících](#)) je [trampský](#) a [folkový písničkář](#), kromě jiného zakladatel a bývalý člen loketské trampské skupiny [Roháči](#), s níž vystupoval od jejího založení v roce 1975 až do roku 1984. V současnosti vystupuje sólově. Je autorem téměř 300 písní a písňových textů, také celé řady humorných povídek. Jeho písně jsou pilířem repertoáru Roháčů, píše i pro další interprety a skupiny, mj. pro Věru Martinovou.

Moc děkujeme, že jsme mohli tak úžasného zpěváka poznat osobně. Už se těšíme na příští rok, čím nás opět pan Janošec překvapí.



VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Hořely čtyři svíčky na adventním věnci tak tiše, že bylo slyšet jak začaly mluvit:

První svíčka vzdychla a pověděla : "**Jmenuji se MÍR**, moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodržíjí." Její světlo bylo čím dál menší, až úplně zhaslo...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla: „**Jmenuji se VÍRA**, jsem ale zbytečná, lidstvo nechce o Bohu nic vědět, nemá proto cenu, abych svítila." Průvan zavál místností a druhá svíčka také zhasla...

Tiše a smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka: „**Jmenuji se LÁSKA**, už nemám sílu, abych hořela, lidé mne odstavili stranou. Vidí jen sami sebe a nikoho jiného, koho by měli rádi.“ A s posledním záchvěvem zhaslo i toto světlo...

Do místnosti vešlo dítě, podívalo se na svíčky a povědělo: „Vy musíte přece svítit!“ A začalo plakat...

V tom se přihlásila ke slovu i čtvrtá svíčka a řekla : „Neboj se ! Pokud já svítím, mohu i ostatní svíčky znovu zapálit. **Jmenuji se NADĚJE**.“ Dítě zapálilo od této svíčky pomocí zápalky znovu ostatní svíčky.

Plamen NADĚJE by nikdy neměl ve tvém životě vyhasnout. A každý z nás by měl plamen MÍRU, VÍRY, LÁSKY a NADĚJE neustále ve svém srdci udržovat...zapálené.



VZNIK A HISTORIE VÁNOC



Původ slova Vánoce je podle historických pramenů v staroněmeckém výrazu „*den wihem Nachten*“, který ve volném překladu znamená posvátné noci nebo svaté noci. Pojmenování Vánoc tedy vzniklo v dávné době před křesťanstvím a označovaly se tak dny a noci, spojené se slunovratem. Postupně se původní výraz změnil na *Weihnachten* a v českém jazyce na Vánoce.

Pohanský slunovrat a křesťanství

Slunovrat – období zimní a letní rovnodennosti – byl v dávných dobách očekávanou událostí. Lidé ho oslavovali, protože byl příslibem návratu slunce, a k této době se také váže mnoho přání, říkadel, písní, koled, zvyků a tradic.



Oslavy Slunovratu v minulosti tedy byly s největší pravděpodobností základem pozdějších i současných vánočních svátků.

V dobách před křesťanstvím byl slunovrat velmi důležitý. Když se okolo 21. prosince začínal prodlužovat den a zkracovat noc, přibývalo světlo a teplo, byl to velký důvod k oslavě návratu Slunce, které znamenalo nový život a úrodu.

Křesťanská církev se nejdříve snažila původní pohanské zvyky zrušit, ale protože byly mezi lidmi dlouhodobě zakořeněné, nesetkala se tato snaha s pochopením. Křesťané se tedy rozhodli využít oblibu období slunovratu mezi lidmi pro šíření své víry a filozofie a křesťané oslavy narození Ježíše Krista a Vánočních svátků soustředili právě do období oslav slunovratu. Vánoce byly křesťanskou církví uznány jako církevní svátky ve čtvrtém století našeho letopočtu. Staly se součástí kultury všech křesťanských národů a přibližně od 16. století se slaví v takové podobě, jak je slavíme v současnosti.

První Vánoce slavili v Římě

Historicky je za vznik Vánoc možné považovat období na přelomu třetího a čtvrtého století, protože první zmínky jsou v řeckém kalendáři Furia Dionysia Philocata z roku 354. kalendář ale vznikl mnohem dříve, a tak je možné usuzovat, že první Vánoce se v Římě slavily kolem roku 330.

Význam vánočních svátků

Pro křesťany na celém světě jsou Vánoce stejně jako Velikonoce velmi významným svátkem. Znamenají pro ně den narození Ježíše Krista a začátek jeho putování a šíření evangelia. Ani věřícím se ale nedokážou zcela vyhnout současné podobě Vánoc, která se celkem přirozeně stala více komerční než duchovní.



Pravoslavná

církev slaví Vánoce v jiném období, než většina obyvatel světa, ale ani to už v současnosti není pravidlem – například v Bulharsku nebo Řecku se i pravoslavní věřící přiklánějí k období od 24. prosince. V každém

případě jsou ale Vánoce po Velikonocích nejvýznamnějším svátkem pravoslavné církve. Začínají 28. listopadu půstem, který končí až po 40 dnech velkou bohoslužbou, hlavními dny svátků jsou 6. a 7. leden. Pravoslavné Vánoce končí 19. ledna a další velkou událostí je svátek Kristova křtu.

Židovské svátky Chanuka se slaví osm dní, jejich začátek se každý rok mění podle židovského kalendáře, ale vždy připadá na naše vánoční období. Podle

Židů ale Chanuka nemá právě mimo roční období a toho, že židovské děti dostávají malé dárky, s Vánoce nic společného. Chanuka je pro Židy významná především tím, že své náboženství otevřeně prezentují ostatnímu světu, protože většina ostatních židovských svátků je uzavřená především pro



jejich společenství.

Pro ateisty mají Vánoce jiný než církevní význam. Vnímají je spíše jako dny klidu, pohody a spokojenosti, základními symboly jsou ozdobený vánoční stromček, dárky, cukroví, a v Čechách, na Moravě i ve Slezsku na Štědrý den k večeři rybí polévku, smaženého kapra a bramborový salát...

Vánoční svátky se také staly zajímavou komerční příležitostí pro výrobce mnoha druhů zboží a potravin, a samozřejmě i pro obchodníky. Přes neustálá varování před komercializací Vánoc, stresem, drahými a zbytečnými dárky nebo přejídáním se každý rok tržby výrobců a obchodníků zvyšují. Tento trend bude pravděpodobně ještě nějakou dobu pokračovat. Podle názoru různých odborníků je to dáno zjednodušenou představou, že v uspěchaném současném světě je potřeba alespoň jednou za rok zapomenout na všechny starosti a vynahradit sobě i svým blízkým nějakým způsobem nedostatek času a pozornosti – a právě Vánoce se považují za nejlepší příležitost.



Vánoce – a není důležité, jestli je slaví ateisté, křesťané, pravoslavní věřící nebo židé – by měly být pro všechny lidi na celém světě svátky klidu,

pohody a radosti. Jen v takové podobě mají svůj význam a je jen na nás, zda si je takové uděláme.

ODKUD SE VZALA TRADICE ADVENTNÍHO VĚNCE A JAKOU BARVU MAJÍ MÍT JEHO SVÍČKY?

Adventní věnec neodmyslitelně patří k symbolům předvánočního období. První adventní neděle je časem, kdy se zapaluje první svíčka adventního věnce. Krásně nazdobený věnec z chvojí nebo jiného materiálu je po celou dobu adventu ozdobou domácnosti, kterou navíc provoní příjemná vůně jehličí.

Na rozdíl od tradice zdobení příbytku jmelím, cesmínou nebo břečťanem je adventní věnec ryze křesťanskou záležitostí.

Zvyk vzniknul asi před 150 lety v hamburském sirotčinci, kde byl vychovatelem p. Johann Hinrich Wichern, mladý pedagog a student teologie. Děti se ho v době před Vánoce neustále ptaly, kdy už budou Vánoce. Johann jim v roce 1839 pro názornost vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců ze starého dřevěného kola, kde bylo 19 malých červených svíček a 4 bílé svíce. Každý den děti zapálily jednu červenou malou svíčku, v neděli pak velkou bílou. Pěkný nápad se začal rychle šířit, poprvé pro širší veřejnost byl věnec umístěn v protestantském kostele v Cáchách, měl však pouze čtyři svíce.

Adventní věnec se stal nejdříve ozdobou protestantských domácností a kostelů na severu Německa, potom v sousedních zemích. Ve 20. století jej přijala i katolická církev, nejprve na jihu Německa. Pomocí emigrantů se pak věnec dostal do Severní a Jižní Ameriky.





PODOBA TRADIČNÍHO ADVENTNÍHO VĚNCE

Tradiční adventní věnec má být vyroben ze zeleného základu – větví jehličnanů nebo cesmíny. Kruh symbolizuje věčnost. Na věnci nesmí chybět něco červeného – červená barva upomíná na krev Kristovu prolitou za spásu světa. Obě barvy, tedy zelená a červená pak symbolizují život. Jako ozdoba se používají také jablíčka, od času ráje jsou plody života – kulaté

jako věnec sám a dobré jako Boží přízeň.

Klasické adventní věnce se zavěšovaly na stuhách, od počátku 21. století je nahrazují věnce, které se kladou přímo na svátečně upravený stůl.

BARVY SVÍČEK PRO KATOLÍKY, PROTESTANTY, LUTERÁNY I ANGLIKÁNY

Rozdíly jsou patrné v barvách a počtu svíček. U nás je adventní liturgickou barvou fialová, a tudíž by se měly používat svíčky a stuhy fialové. Tato barva symbolizuje noblesu, důstojnost, rozjímání a pokání. Tři fialové svíčky doplňuje čtvrtá růžová – barva naděje a zrození.

Protestantské věnce využívají svíčky červené a zlaté. Červená symbolizuje Kristovu prolitou krev a zlatá potom život a vítězství dobra. Tyto barvy se vyskytují často i v rodinách pravoslavného vyznání.

V luteránské a anglikánské církvi se věnce zdobí modrou barvou, symbolem královské hodnosti. Některé kostely používají modrou také jako symbol oblohy nebo vody, počátek nového stvoření.

Pátá svíčka symbolizuje Krista

Populární jsou také varianty věnce s pěti svíčkami – čtyři stejně barevné se zapalují vždy v adventní neděli a pátá bílá svíčka uprostřed na Kristovo narození. Bílá barva je symbolem duchovní čistoty a Vánoc, i samotného Ježíše Krista.

Bílá je tradiční sváteční barva v západní Evropě. Čtyři červené svíčky s jednou bílou ve středu je nejčastější uspořádání adventního věnce u protestantských církví ve Velké Británii.

SVÍČKY, KTERÉ MAJÍ DOKONCE I SVÁ JMÉNA, SE MAJÍ ZAPALOVAT PROTI SMĚRU HODINOVÝCH RUČÍČEK. PRVNÍ Z NICH „SVÍCE PROROKŮ“ (NADĚJE), DRUHÁ „BETLÉMSKÁ“ (LÁSKA), TŘETÍ „PASTÝŘSKÁ“ (RADOST) A ČTVRTÁ „ANDĚLSKÁ“ (MÍR A POKOJ). PÁTÁ JE "KRISTOVA SVÍČKA". TA MŮŽE BÝT ZAPÁLENA NA ŠTĚDRÝ DEN A BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ.



ČÍM V ZIMĚ KRMIT PTÁČKY?

Příkrmování ptáků na krmítkách je velmi oblíbenou aktivitou po celém světě. Převážně v období, kdy ptáci mají nedostatek potravy nebo ji potřebují víc, můžeme krmením pomoci běžným druhům ptáků navštěvující krmítka. Odměnou je možnost pozorovat jedinečné divadlo, ve kterém se nám zblízka předvedou nejen běžní obyvatelé přilehlého parku či zahrady, ale i skrytě žijící druhy.



DROZD KVÍČALA ocení, necháme-li na zahradě pár jablek, šípky či jeřabiny

Krmíme hlavně v zimním období při nízké teplotě a sněhové pokrývce, kdy je pro druhy nejtěžší najít dost potravy.

Můžeme příkrmovat, **ne překrmovat**. Je-li krmítka půl dne prázdné, ptákům to neublíží a navíc krmítka snáze udržíme v čistotě.

Pokud se pod krmítkem hromadí vyházené zrní, změním čas od času jeho umístění – ať ptáci sbírající potravu ze země mají „čistý stůl“.

CO DO KRMÍTKA (NE)PATŘÍ

Do krmítka sypeme slunečnici, oves, proso, pšenici a další obiloviny či luštěniny. Kosy a drozdy potěší pár jablek či jeřabin, strakapoudy, brhlíky a sýkory tuková směs.

Nikdy nekrmíme plesnivým či jinak zkaženým krmivem.

Nikdy nedáváme kořeněné, solené, uzené či přepálené kuchyňské zbytky.

Vyhýbáme se i všemu sladkému. Výjimkou je cukr obsažený přímo v ovoci – nakrájené jablko ano, doslazované rozinky či dokonce sušenky v žádném případě.

Vhodné potraviny z naší kuchyně jsou např. neslaná vařená rýže a brambory, strouhaná mrkev, vločky, syrové maso nebo lůj.

Čím rozmanitější potravu v krmítku nabídneme, tím více druhů pozorujeme.

Nezapomínejme na pítko. I v zimě ptáci potřebují vodu.

Krmení nemusíme jen sypat do krmítka – můžeme jej přímo zavěsit na stromy či keře. Zábavné, hlavně pro děti, je zhotovení závěsného tukového krmítka svépomocí.



SÝKORY MODŘINKY u domácího krmítka z kokosu

Kupovaná krmiva

Můžeme zakoupit jenom slunečnici nebo nejrůznější směsky.

Koupit můžeme i populární lojové koule, které ale vybalme ze sítěk. Ptáci se v nich totiž mohou zachytit dráčky; popadané síťky navíc přitahují svou vůní psy, ježky a další zvířata, která je mohou pozřít a způsobit si tak vážné zdravotní potíže nebo přímo uhynout.



Lojové koule bez sítěk s bobulemi a hmyzem
Koule proto raději vložíme do vhodných držáků.
Vyhněme se levným koulím z palmového tuku,
jehož produkce má katastrofální dopad na
biodiverzitu, a navíc ptákům často ani nechutná.

MLYNAŘÍCI DLOUHOOCASÍ





NEJČASTĚJŠÍ NÁVŠTĚVNÍCI KRMÍTEK



BRHLÍK LESNÍ

Brhlík nás upoutá obrátním pohybem po kmenech stromů, je schopen šplhat i hlavou dolů. Patří ke stálým ptákům. Na krmítku dává přednost velkým druhům semen, např. slunečnici, kukuřici a ovesným vločkám.



PĚNKAVA OBECNÁ

Sbírá semena plevelů, stromů i kulturních rostlin, na krmítku nepohrdne různými dužnatými plody typu jeřabín. Vybarvení samců je výrazně pestřejší než u samic.



ZVONEK ZELENÝ

Krmítka navštěvuje často v hejnech, běžně i s dalšími pěnkavovitými ptáky. Požírá semena i různé bobule a plody. Potravu sbírá převážně na zemi, vidáme ho proto i pod krmítkem, kde sbírá popadaná semínka, či na zásepech.



ČÍŽEK LESNÍ

Ke krmítkům s drobnými semeny a drcenou slunečnicí se hejníka čížků stahují zejména v únoru a začátkem března, kdy vypadají semena z olšových šišek na zem, kde už je nemohou čížci sbírat.



VRABEC DOMÁCÍ

Je častým hostem krmítek a zásepy, kde jako zrnovitý pták pohládá všechna nabízená semena, která sbírá převážně ze země pod krmítkem.



SÝKORA KOŇADRA

Častý návštěvník krmítek, ocení nejvíce olejnatá semena, hlavně slunečnici. Má velmi ráda i lůž s kousky masa a stejně jako ostatní sýkory obrátě šplhá po zavěšených tukových koulích.



KOS ČERNÝ

Patří mezi naše nejzdařelější ptáky. Na krmítkách přijímají bobule a plody nejrůznějších dřevin, rádi mají zejména jablka, která lze volně poházet po zemi, ale nepohrdnou ani ryží, ovesnými vločkami, strouhanou mrkví, či bramborami vařenými v nesolené vodě.



ČERVENKA OBECNÁ

Obyvá prostředí s hustým podrostem, tedy i zahrady s množstvím keřů. Zpívá nejčastěji brzy ráno a rovněž večer až do soumraku. Na krmítku dává přednost tukům a olejnatým semenům.



VRABEC POLNÍ

Potravou ani způsobem jejího přijímání se neliší od vrabce domácího. Často přilétá v hejnech i se zvonky a strnady.



SÝKORA MODŘÍNKA

Modřínky šplhají po zavěšených tukových koulích podobně jako koňadry, ale stejně rády vyzobávají i semena např. z celých plodenství slunečnic. Na krmítku konzumuje hlavně rostlinné i živočišné tuky a olejnatá semena.



STRAKA POUĎ VELKÝ

V zimě se živí převážně semeny jehličnatých stromů, na krmítku vyhledává plody a bobule, rád vyklouvá zavěšený lůž. Díky své velikosti většinou svým přiletem odežene z krmítka všechny ostatní druhy.



STRAKA OBECNÁ

Krmítka navštěvují jedinci z blízkého okolí a vyhledávají zde hlavně různé druhy větších semen, kterými si naplní hrdelní vak a potravu zpracují jinde. Na krmítku jsou však velmi ostražití a zadrž se zde většinou velmi krátce.



Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj



Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

PLZEŇSKÝ KRAJ



VÁNOCE 2020



"...a bude mít ty velký zahnutý zuby nahoru?"

"Nevím, bude mít roušku..."

Sním o bílých Vánocích.
Ale jestli dojde bílé,
dám si klidně červené.





Tchýně slíbila, že půjde domů po rozbalení dárků, tak jsme je rozbalili hned po snídani.



Stránka plná nápadů, rad, zajímavostí, receptů a hádanek



Co se andělovi nelíbilo aneb proč byl u jesliček oslík s volečkem

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: "Jen král je hoden sloužit Králi světa," zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!" „Jsi příliš hrubý," odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: "Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mlad'oučkou slepici." "Ty jsi příliš nepoctivá," namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: "Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!" "Ty jsi zase moc pyšný," mýnil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla

a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavola: "A co můžete nabídnout vy?" "Nic," odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. "My jsme se nenaučili ničemu - jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí." Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: "Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem." Konečně se anděl spokojeně usmál: "Právě vás jsem potřeboval!"

- úryvek z knihy [Vánoční příběhy pro potěchu duše](#)

Co si dnes dobrého připravíme.

Do Štědrého dne už mnoho dní nezbývá, je tedy nejvyšší čas upéci mandlové kuličky.

Mandlové kuličky



Doba přípravy: 15 minut + 1 hodina chlazení + 20 minut dokončení

- 250 g mletých mandlí
- 100 g sušeného mléka
- 100 g kandované citronové kůry
- 4 plátky sušeného slazeného ananasu
- 1 plechovka sladkého kondenzovaného mléka
- sezamová semínka na obalení
-

1. Promícháme mandle se sušeným mlékem. Kůru a ananas najemno nasekáme.

2. Do mísy k mandlím přisypeme 1/2 nasekaného ovoce, přilijeme kondenzované mléko a promícháme.

3. Hmotu dáme na hodinu vychladit. Lžící z ní oddělujeme kousky, které tvarujeme do kuliček.

4. Ty obalíme v sezamu, vložíme do papírových košíčků a ozdobíme zbylou kůrou a ananasem.

A na závěr pár hádanek pro dobrou náladu.

- 1. Kdo to dělá, nechce to. Kdo to odnese, nenechá si to. Kdo to kupuje, nepotřebuje to pro sebe. Kdo to potřebuje, neví o tom.*
- 2. Když nevidíme, nevíme ji. Když však vidíme, nevidíme ji.*
- 3. Čím více se myje, tím je černější.*
- 4. Jsem-li před ním, jsem i v něm. Jsem-li v něm, jsem i před ním.*
- 5. Čím je tepleji, tím je chladnější. Čím je jasněji, tím je temnější. Čím je chladněji, tím je teplejší.*
- 6. Kdo si přeje býti jednookým?*
- 7. Unese to celé kmeny, ale špendlík ne. Co je to?*
- 8. Kdo to má v kapse, nemá tam brzy nic.*
- 9. Patří ti to, ale tvoje rodina a tvoji přátelé toho užívají mnohem více než ty sám.*
- 10. Kulaté to hodiš na střechu a dlouhé to přijde dolů.*

Rozluštění:

- 1. Rakev 2. Tma 3. Mlýnské kolo 4. Zrcadlo 5. Sklep 6. Slepý 7. Voda 8. Díra*
- 2. 9. Tvoje jméno 10. Klubko nití*



Přeji všem příjemné prožití vánočních svátků vánoce, hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2024 – Pavlína Orgoníková (účetní)
